

Henri Meilhac in Philippe Gille, uglasbil Massenet, v kateri se je predstavilo občinstvu novo operno osobje. Da bode prej ali slej storila naša opera korak nazaj, na to smo morali biti že davno pripravljeni, ker je bilo jasno, da se ne bo mogla dolgo vzdržati na višini, ki jo je bila vsled srečnih okolnosti dosegla in ki je bila neobičajna za provincijalni oder. Se je li zgodilo to že letos, o tem izrekati končno sodbo bi bilo zdaj še prezgodaj. Čudno bi ne bilo, ker je zadnji čas poseglo še nekaj drugega vmes — gmotno vprašanje, ki je bilo še vselej odločilno in spričo katerega mora umolkniti vsaka kritika. Vobče moramo reči, da je novo engaževano operno osobje prav simpatično in vsekakor smemo biti z opero še vedno zadovoljni. Primadona gospodična Marija Collignon in tenorist g. Stan. Jastrzebski sta dve moči, ki se lahko sprijaznimo z njima, dočim se nam v ostalem osobju itak obetajo še izpremembe.

Ponovila se je „Manon“, ki je v muzikalnem oziru jako odlično delo in povsem tako, da se lahko priljubi občinstvu, doslej še dne 10. in 29. oktobra.

Dne 12., 15. in 26. oktobra pa se je uprizorila našemu občinstvu doslej še neznana opereta v treh dejanjih s predigro: „Punčka“ (La poupée), ki jo je spisal Maurice Ordonneau, uglasbil Edmond Audran — delo, za katero se bo težko ogrel resen človek, dasi obsega lepe pevske in glasbene točke. Sicer pa gre sodba o operi in opereti našemu strokovnjaškemu ocenjevalcu.

Dr. Zbašnik.

Naša opera. Novo sezono je pričela slovenska opera s francoskimi proizvodi; uprizorila je intendantca Julesa Masseneta „Manon“, izza leta 1884. priljubljeno repertoarno opero francoskih, nemških in čeških gledišč, ter Edmonda Audrana opereto „Punčka“ (La poupée).

V „Manoni“ se kaže Massenet (roj. 1842. leta v St. Etiennu) kaj simpatičnega skladatelja, z laskoto ustvarjajočega romantičnega lirika. Prekipevajoča melodij je glasba Massenetova, lahko umljiva in prikupljiva, z gracijo se odlikuje v svojih koketnih ritmih, po pristrčnosti v svojem toplem temperamentu. Ima pač glasba njegova v izobilju, kar bi naj bilo muziki prvo svojstvo: ima cvetočo melodijoznost, oni lepi čar, ki ga nadomesti v glasbi težko kaj drugega, saj ostane melodij prazna glasba le votel nič, naj bo odlična še tako bistroumno s skladateljskimi modrostmi. Le nepopolna se je podala „Manon“ v slovenskem gledišču: oskubena je v vsakem dejanju, tretjega dejanja prva slika je bila sploh izpuščena, preostal je le torzo, ki kaže Masseneta v značilnih potezah znamenite njegove skladbe; nekoliko so pač krive skromne naše razmere, ki v to silijo, vsekakor pa je seveda komодно, izpuščati, kar je sitno.

Audrana (roj. 1842. leta v Lyonu) opereto „Punčka“ je sprejelo občinstvo burno živalno, bilo je frenetičnega odobravanja več, nego smo ga vajeni pri še tako odličnih operah. Operetni žaner je spravil poslušalce v vidno dobro voljo, naivnost dejanja in glasba v njeni kabaretni preprostosti sta ugajali vsem, zlasti mladini. Priznati pa je, da je Audranova operetna muzika prosta banalnosti, prijazna je in zabavna pa primerno lahkoživa.

Operno in operetno osobje si je nabavila glediška intendantca letošnjo sezono od kraja vse novo, odšli so vsi, ki so se nam omilili v prejšnji sezoni. Izbira je, kolikor moremo za zdaj presoditi, srečna; hvaliti je pri vsakem izmed novih predstavitev mnogo dobrega in pri nobenem ni videti ničesar, kar bi izzivalo grajo.

Dr. V. Foerster.